

18.86x27.05	1	6	עמוד	שבת יעני	30/08/2024	91409064-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790						

אביתר ליכטמן

בוני הארץ

ממש השבוע, לפני 75 שנים, קרה אחד האירועים המשמעותיים בתולדותיה של מדינת ישראל שחגגה רק כמה חודשים לפני כן את יום השנה להולדתה. אותו אירוע, התחיל בווינה שבאוסטריה, שם התכנסו נכבדי הקהילה היהודית לצד נכבדים שהגיעו במיוחד מהארץ לטקס רב רושם. טקס העלאת ארונו של חוזה המדינה, בנימין זאב הרצל.

הכל התחיל כשבצוואתו, ביקש הרצל להיקבר בארון ברזל (בווינה) "עד שהעם היהודי יעלה את גופתי לארץ ישראל". אמירה זו לא הייתה רק הוראה טכנית לביצוע. היה בה הרבה חזון שהוכנס בפינים, שבו הביע הרצל שנפטר 45 שנים לפני קום המדינה, אמון מוחלט בכך שיום יבוא, ובו יהיה העם היהודי ריבון לגורלו, וריבון בארצו ולכן יוכל העלות את עצמו תיו ארצה. והעם היהודי ביצע את צוואתו. הארון עשה את דרכו משדה התעופה בלוד (שטרם נקרא על שם דוד בן גוריון מכיוון שעוד היה בחיים) אל "העיר העברית הראשונה" תל אביב, מקום מושבה של הכנסת באותם ימים. בנאום שנשא בן גוריון לכבוד המאורע הוא סיכם את דבריו במילים הבאות: "לא תהלוכת אבל תהיה הלוויית עצמות הרצל לירושלים, אלא מסע ניצחון, ניצחון החזון שהיה למציאות".

אחרי שעות בהן עמד הארון בתל אביב כשקהל האלפים עובר על פניו, ותלמידי די חכמים קוראים משניות בסמוך אליו, המשיך מסע הלוויה לעבר ירושלים, דרך תחנות בהן עבר הרצל במהלך ביקורו בארץ בשנת 1898.

לא לכולם היה ברור שמקום קבורתו צריך להיות בירושלים. היו שגרסו שכוונתו של הרצל הייתה להיקבר בהר הכרמל, בהמשך לחזון אותו הציג בספרו אלטנוילנד, אך בסופו של דבר הוחלט לקבורו על פסגת הר קטן בירושלים, בפאתי שכונת בית וגן, הר שקיבל עם מעמד הקבורה את השם "הר הרצל".

תפילת "אל מלא רחמים" שהוקראה על קברו של הרצל, הייתה הראשונה שהוקראה על ההר הזה, אך לא האחרונה. זמן קצר לאחר מכן, נחנך בסמוך בית העלמין הצבאי הרשמי של מדינת ישראל.

צילום: אורן בן חקון, פלאש 90

הר הרצל. הקריבו את חייהם בשביל האומה

ארץ ישראל איננה רק בניין חומרי, אלא יש כאן בניין רוחני גדול שצריך להיבנות על ידינו כדי שנוכל לממש את הפוטנציאל הטמון בה

דמותו של הרצל בהיבט הדתי. חשוב להיגיד ששעל אף מחלוקות עם חלק ממעשיו או השקפותיו של הרצל, הוא ללא ספק היה נדבך חשוב בבניין של חזרת עם ישראל לארצו וכינון מדינת ישראל. ועדיין, כשאנו מתעמקים בפרשת ראה, התורה באה ומוכיחה לנו שארץ ישראל איננה רק בניין חומרי, אלא יש כאן בניין רוחני גדול שצריך להיבנות בה על ידינו, לא רק כדי שנוכל לחיות בה, אלא כדי שנוכל לממש את הפוטנציאל הרוחני והגשמי הטמון בה.

ועל הקומה של בניין הארץ ראוי שנמשיך ונעמול ונבנה גם את הקומה הרוחנית הראויה, בדרך אל הגאולה השלמה.

ראל קבורת 323 חללי מלחמת העצמאות שרבים מהם הובאו לקבורה מעבר לגבולות המדינה הקטנה, אחרי מאמץ אדיר של הרב גורן ואנשי הרבנות הצבאית.

כשעומדים בחלקת גדולי האומה ומסתכלים למרגלותיה בבית העלמין הצבאי שם קבורים חללי מלחמת העצמאות ושאר המלחמת אי אפשר שלא לחשוב על ההקרבה האישית והמשפחתית שהרצל הקריב בחייו כדי לאפשר לנו להגיע למפעל הגדול הזה, זה מתחבר ונשזר בחוט ארוך והסטורי אל המקריבים את נוחותם ואת חייהם לאורך מלחמות ישראל עד ימינו, כדי שנוכל להמשיך לחיות ולפתח את המפעל הזה.

אני יודע שאצל חלק מקוראי הטור הזה תעלה מיד השאלה לגבי מורכבות